

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/149/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814204944
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814204944.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., N. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava - Staré mesto, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, Bratislava o zaplatenie sumy 94,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11C/49/2014-55 zo dňa 27.10.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 49,28 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Bohdana Jakubisa, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 2 písm. a), § 3 ods. 1 a 2, § 6 ods. 3, § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1 a 2, § 39, § 524 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2, § 100, § 101, § 111 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d), § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2, § 504, § 506 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 05.06.2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 94,80 spolu s úrokom z omeškania.

Do konania vstúpil vedľajší účastník Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, ktorý vo veci vzniesol námietku premlčania.

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako pôvodný veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 19.10.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561387057 podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku. I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru bola 26.000,-Sk, t.j. 863,04 eur, úroková sadzba bola ku

dňu podpisu zmluvy dohodnutá vo výške 17,30 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 59 mesačných splátok vo výške 714,- Sk (23,70 eur) splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.11.2005 a poslednej dňa 20.09.2010.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2011 Slovenská poisťovňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy. Podľa zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu tak, ako je to vyššie uvedené, a preto je potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka vrátane inštitútu premlčania.

V konaní bolo preukázané, že k odstúpeniu od zmluvy nedošlo. Celý úver sa stal splatný dňom splatnosti poslednej splátky, t.j. 20.06.2010. Keďže úver nebol zosplatený a nebolo od zmluvy odstúpené, bolo potrebné splatnosť a omeškania každej splátky posudzovať samostatne.

Všetky splátky vrátane tých, ktoré sú predmetom konania, t.j. posledné 4 splátky v sume 94,80 sú premlčané. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. V danej právnej veci bola v celom rozsahu úspešná žalovaná a preto má právo na náhradu trov konania. Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a žiadne trovy jej nevznikli, a preto jej ich súd nepriznal. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 49,28 eur pozostávajúcich z odmeny právneho zástupcu za 2 úkony právnej služby po 16,60 eur (prevzatie a príprava zastupovania, písomné podanie na súd zo dňa 27.10.2014) a z režijného paušálu - 2 x 8,04 eur.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

Uviedol, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. Vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami. Pomoc vedľajšieho účastníka v spore nebola vôbec účelná ani žiaduca, keďže súd zamietol žalobný návrh z dôvodu premlčania, na ktoré súdy prihliadajú ex offo. V prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Žalovaná ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v znení neskorších predpisov, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. bez

nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný len výrok napadnutého uznesenia o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. (účinného do 31.12.2014) do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 08.09.2014 oznámil vstup do konania na strane žalovaného vedľajší účastník - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

Dňa 27.10.2014 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom uviedol, že žalobca si v konaní uplatňuje nárok na zaplatenie sumy zo zmluvy o splátkovom úvere. Ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Vzniesol námietku premlčania celého práva ako aj každej splátky, nakoľko každá bola splatná viac ako 3 roky pred podaním návrhu.

V prípade drobných sporov často dochádza k situácii, že trovy konania dosahujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako sama pohľadávka, ktorá je predmetom sporu. Ak sú trovy konania neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo ich náhradu znížiť. Neprimeranosť zásadne znamená, že náhrada trov konania prevyšuje uplatnenú pohľadávku.

Vedľajší účastník vystupujúci v konaní na strane žalovanej, ktorá bola v merite úspešná a ktorej by podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 49,28 Eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. V pomere k predmetu konania - istine vo výške 94,80 Eur tak uplatnené trovy konania vedľajšieho účastníka nedosahujú ani výšku istiny. Nakoľko trovy konania nemožno považovať za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke, nie je možné na daný stav aplikovať ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že trovy právneho zastúpenia uplatnené žalobcom v žalobnom návrhu predstavujú sumu 59,14 Eur, teda sám žalobca sa domáha náhrady trov konania v plnej výške, zatiaľ čo vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v plnej výške popiera.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného

Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7 MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania....., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Žalobca argumentuje predmetom činnosti vedľajšieho účastníka inter alia jeho vedľajšími intervenciami na ochranu spotrebiteľov v súdnych konaniach. Tým má byť podľa žalobcu vedľajší účastník spôsobilý sám vystupovať v konaní a zastúpenie advokátom len navyšuje trovy.

Táto argumentácia je zjavne nepresvedčivá a naráža aj na základné princípy občianskeho súdneho konania. Predovšetkým žalobca neuviedol jediný rozumný dôvod, prečo práve tento typ právnickej osoby má byť vylúčený z práva na právne zastúpenie advokátom a niet na to opory v žiadnom ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu. Túto argumentáciu nepodporuje ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá naopak nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09).

Ak by súd mal prijať argumentáciu žalobcu, tak potom vzhľadom na jeho nepochybne profesionálne vymáhanie pohľadávok by sa malo to isté pravidlo aplikovať na neho samotného. Aj jeho právne zastúpenie by sa javilo nadbytočné a zbytočne navyšujúce trovy konania.

Argument o navyšovaní trov zjavne neobstoí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je náhrada trov konania protistrane, ale aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na jej podporu. Niet dôvodu na výnimku u profesionálnych právnických osôb zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok.

Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusi ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľudí. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia, a preto aj obrana námietkou premlčania je dôležitá a má svoj význam.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Na základe uvedeného odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.